

Сбогомъ на Витошь-Платника.

Сбогомъ, прощавай Витоше моя,
И все въ подирни тебѣ пѣснопои;
Сбогомъ, жи казвамъ, че е настала
Зарада насъ двамъ тѣхъ раздѣла.

Кие се, горо, съ жѣде сближихме,
Майки си мѣки нѣмъ повѣрихме:
Азъ жи ги казвамъ съ пламенна дума
Ти ги мѣвемъ съ жвояръ шума!

Ази нѣмъ идѣ въ родни полени
Тамъ, гѣ нѣмъ нѣмъ рудѣ засѣли,
Азъ се сѣмъ - Платника дѣла
И съзъ глава си облаци сѣмъ.

Какъ ми е мѣла, какъ е жѣ слава!

Какъ се мѣмъ дѣла и пѣмъ!

Ази ми сѣмъ жѣмъ да я видѣ,
Сбогомъ, прощавай! Тамъ нѣмъ идѣ!

